

Отримані дані свідчать, що 30% настоянка ряски малої чинить коригуючу дію на ліпідний профіль за рахунок вмісту комплексу біологічно активних речовин, а не за рахунок екстрагенту.

Висновки. Отримані дані свідчать, що застосування 30% настоянки листеця ряски малої сприяло підвищенню рівня тиреоїдних гормонів та зменшенню вмісту показників ліпідного обміну у сироватці крові тварин з експериментальним гіпотиреозом. Таким чином, 30% настоянка листеця ряски малої може бути віднесена до регуляторів гіпофункції щитовидної залози і ліпідного профілю та є перспективною для подальшого вивчення її ефективності та механізмів дії на інших моделях експериментального гіпотиреозу.

ВПЛИВ КОМПЛЕКСУ ГЛІКОЗИДІВ ФЕНОЛЬНИХ СПОЛУК З АМІНОКИСЛОТОЮ АРГІНІН З ЛИСТЯ БРУСНИЦІ ЗВИЧАЙНОЇ (КГФА) НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ПРИ ДОВГОТРИВАЛОМУ ВВЕДЕННІ

Цеменко К.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

k-cemenko@ukr.net

Вступ Інфекції сечовивідних шляхів (ІСШ), що супроводжуються запаленням, є однією з найбільш значущих проблем сучасної медицини та посідають третє місце серед усіх інфекційних захворювань загалом. ІСШ – одна з причин хронічної ниркової недостатності, що визначає важливість їх своєчасного лікування і проведення ефективною профілактики. Однією з перспективних лікарських рослин, яка застосовується для профілактики рецидивів ІСШ є брусниця звичайна (*Vaccinium vitis-idaea*). Зазвичай у клінічній практиці рослинні лікарські засоби пацієнти приймають курсом, тобто застосовують протягом тривалого часу, особливо при лікуванні та профілактиці хронічних захворювань. Як наслідок тривале вживання будь-яких лікарських засобів може призвести до виникнення появи небажаних ефектів, тому важливим компонентом доклінічних досліджень безпечності майбутніх лікарських засобів є вивчення їх впливу на біохімічні показники, морфологічний стан внутрішніх органів експериментальних тварин при тривалому застосуванні

Мета дослідження. Оцінити вплив КГФА у дозі 100 мг/кг на гематологічні, біохімічні, функціональні показники при довготривалому введенні.

Матеріали та методи. Вивчення біохімічних показників функціонального стану печінки (визначення АлАт, АсАт, альбуміну, білірубину в сироватці крові) та функціонального стану нирок (визначення сечовини у сечі

та у сироватці крові, креатиніну у сечі та сироватці крові) проводили на напівавтоматичному біохімічному аналізаторі MapLab (Італія) згідно інструкцій до кожного набору окремо.

Результати дослідження. КГФА у дозі 100 мг/кг в цілому не справляє токсичного впливу на загальнотрофічні процеси, функції печінки та нирок. Усі досліджувані показники не виходили за межі значень групи контролю.

Висновки. Встановлено, що внутрішньошлункове введення КГФА у дозі 100 мг/кг протягом 3 місяців не призводило у піддослідних тварин до ознак інтоксикації та летальних ефектів. Також не встановлено значущих порушень загального стану і поведінки тварин.

КОРИГУЮЧИЙ ВПЛИВ КРЕМУ НА ОСНОВІ КОРИ ВЕРБИ БІЛОЇ ТА ЦИНКУ НА ТЛІ ІНДУКОВАНОГО ЗАПАЛЕННЯ

Підгайна В.В., Малоштан Л.М., Шаталова О.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Valentina.pidgaina@gmail.com

Вступ. Проблема захворювань шкіри є актуальною у сучасній медицині. Наукові прогнози свідчать про значне збільшення кількості хворих на хронічні дерматози та їх більш тяжкий перебіг. Дерматози – захворювання шкіри, що характеризується запаленням, лущенням, набряклістю та неприємними відчуттями. Це поняття містить зміни шкіри різноманітного генезу: дистрофічні, запальні, інфекційні, спадкові тощо. Можуть траплятися повсюдно та у будь-якому віці. До хронічних дерматозів, відносять атопічний дерматит, псоріаз, екзему. З літературних даних відомо, що розвиток хронічних дерматозів вивчені неповно, а їх розуміння становить проблему через їхню клінічно-патогенетичну неоднорідність. Обов'язковим компонентом розвитку дерматозів є ендотеліальна дисфункція, припускають, що основна роль у розвитку даного явища належить «окисному стресу», що розвивається на тлі дисфункції фагоцитів, антиоксидантного захисту. У регуляції імунної відповіді значна роль належить цитокінам, вони індукують та регулюють запалення, фагоцитоз, апоптоз та інші біологічні реакції.

Безсумнівно, однією з актуальних задач виявлення патогенетичних механізмів дерматозів є вивчення біохімічних змін в уражених ділянках шкіри і організмі при даному захворюванні, для розробки і обґрунтування адекватної фармакотерапії. Для лікування дерматозів використовують препарати, які мають протимікробну, протизапальну, знеболювальну, жарознижувачу активність.